

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број:118-0-СуI-19-000 164-1
Бања Лука, 20.5.2019. године

На основу члана 8. Пословника о раду судских одјељења у Врховном суду Републике Српске, Грађанско одјељење Врховног суда Републике Српске је на сједници одржаној 20.5.2019. године заузело правно схватање о питању примјене одредбе члана 317. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13), које гласи:

Ако је предмет радног спора, поред поништења одлуке о отказу уговора о раду и враћања на посао, и новчано потраживање на име изгубљене зараде, укључујући будућа давања по том основу која се понављају, вриједност предмета спора, као претпоставке за дозвољеност ревизије, се одређује сабирањем тих давања за период од престанка радног односа па до дана изјављивања ревизије, али не више од пет година. У случају да у тужбеном захтјеву није прецизиран новчани износ повремених давања већ само период за који се захтијева њихова исплата, има се сматрати да вриједност новчаног потраживања није означена па, према томе, ни преко износа од 30.000,00 КМ.

Замјеник Предсједника
Грађанског одјељења
Горјана Попадић